

ANNE,
BEN
BAR BAR

13. İstanbul MİYİM?
Biennali
14.9 - 20.10 2013

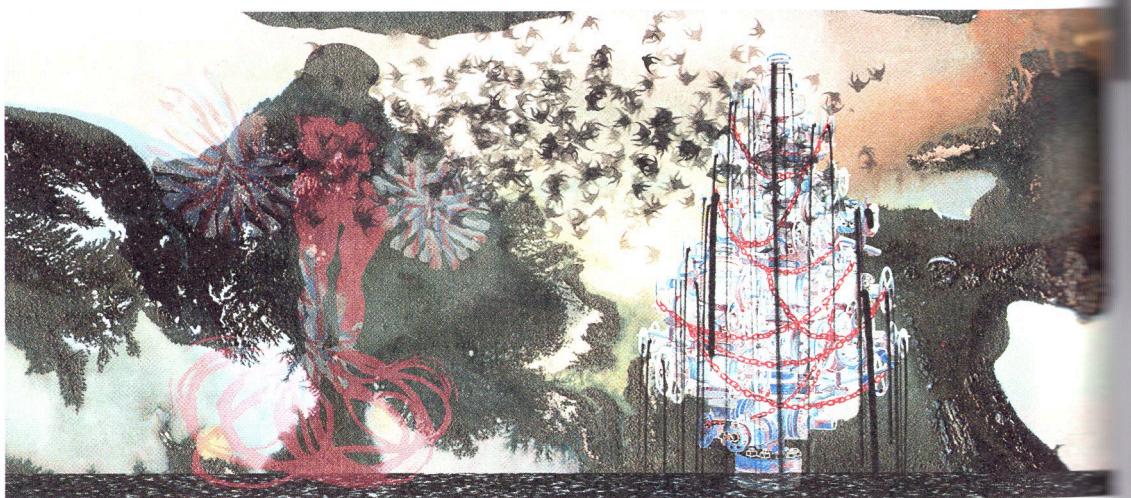
.-_.-, Ádám Kokesch, Agnieszka Polska,
Akademia Ruchu, Alice Creischer & Andreas Siekmann, Amal Kenawy, Amar Kanwar, Anca Benera & Arnold Estefan, Angelica Mesiti, Annika Eriksson, Ayşe Erkmen, Basel Abbas & Ruanne Abou-Rahme, Basim Magdy, Bertille Bak, Carla Filipe, Carlos Eduardo Felix da Costa (Cadu), Christoph Schäfer, Cinthia Marcelle, Cinthia Marcelle & Tiago Mata Machado, Claire Pentecost, David Moreno, Didem Erk, Diego Bianchi, Edi Hirose, Elmgreen & Dragset, Falke Pisano, Fernanda Gomes, Fernando Ortega, Fernando Piola, Freee (Dave Beech, Andy Hewitt, Mel Jordan), Goldin+Senneby, Gonzalo Lebrija, Gordon Matta-Clark, Guillaume Bijl, Halil Altındere, Hanna Farah Kufr Birim, Héctor Zamora, Hito Steyerl, HONF Foundation, İnci Eviner, İpek Duben, Jananne Al-Ani, Jean Genet, Jean Rouch, Jimmie Durham, Jíří Kovanda, Jorge Galindo & Santiago Sierra, Jorge Méndez Blake,

José Antonio Vega Macotela, Lale Müldür & 14
Kaan Karacehennem & Franz von Bodelschwingh, 15

LaToya Ruby Frazier, Lutz Bacher,
Lux Lindner, Mahir Yavuz & Orkan Telhan,
Maider López, Martin Cordiano &
Tomás Espina, Maxime Hourani,
Mere Phantoms (Maya Ersan & Jaimie Robson),
Mierle Laderman Ukeles, Mika Rottenberg,
Murat Akagündüz, Mülksüzleştirme Ağları,
Nathan Coley, Newspaper Reading Club
(Fiona Connor & Michala Paludan),
Nicholas Mangan, Nil Yalter & Judy Blum,
Peter Robinson, Praneet Soi, Provo,
Proyecto Secundario Liliana Maresca,
Rietveld Landscape, Rob Johannesma,
Rossella Biscotti, Santiago Sierra,
Serkan Taycan, Shahzia Sikander,
Stephen Willats, Sulukule Platformu,
Şener Özmen, Tadashi Kawamata,
Thomas Hirschhorn, Toril Johannessen,
Vermeir & Heiremans, Volkan Aslan,
Wang Qingsong, Wouter Osterholt &
Elke Uitentuis, Yto Barrada, Zbigniew Libera

ARTISTS

SHAHZIA SIKANDER

1969'da Lahor, Pakistan'da doğdu. New York, NY, ABD'de yaşıyor ve çalışıyor.
Born in 1969 in Lahore, Pakistan. Lives and works in New York, NY, USA.

2 2 2

2 2 3

Minyatür çok eski zamanlardan beri uygulanan bir resim teknigidir: el yazması nüshalarda karşımıza çıkan bu girift illüstrasyonlar metinlerin içeriğini aydınlatmaya yarardı. Shahzia Sikander de bu anakronik denebilecek sanat biçimini başlangıç noktası seçerek 1990'larda minyatür alanında gördüğü eğitimi, yüksek çözünürlükli animasyon projeksiyonu ve enstalasyon gibi daha güncel yöntemlerle birlikte uygulamaya başladı. Projelerinin nihai şekli ne olursa olsun, Sikander tüm yapıtlarında özenli bir hassasiyet sergileyerek zaman, emek ve ölçek temalarına eğiliyor. Farklı sanatsal yaklaşımlardan oluşturduğu alaşımklär benzer bir şekilde, Sikander çeşitli üslup janrlarından ve tarihsel resmetme kiplerinden faydalananarak özgün bir görsel kozmoloji oluşturmaya çalışıyor. Bu, Sikander'in *51 Bakma Biçimi* (2004) başlıklı yapıtında, diyalojik, "açık-uçu" ve "geri dönüşümsel" bir aidiyet biçimini olarak nitelendiği, bakma biçimlerini dönüştüren güncel bir kozmoloji.

Sikander 13. İstanbul Bienali'nde sergilenecek üzere, ilk olarak 11. Şarjah Bienali için ürettiği *Paralaks* (2013) başlıklı yapının yeni bir edisyonunu üretti. *Paralaks*, çok kanallı anime bir enstalasyon ve bir ses tasarımindan ve ayrıca fotografik ve performatif bir devam bölümünden oluşan bir yapıtlar dizisi. Yerleştirmeyi oluşturan ikonlar arası etkileşim, mekân sesi ve konuşmalar, sanatçıya göre kültürel ve görsel tarihlerin nasıl birbirine dolaştığına dair

The miniature is a form of painting dating back to ancient times: on the codices of manuscripts, these intricate illustrations elucidated texts. Taking this somewhat anachronistic Indo-Persian art form as her starting point, Shahzia Sikander, in the 1990s, commingled her training in miniatures with more contemporary methods, such as high-definition animation projection and installation. Regardless of how her projects materialize, Sikander constantly returns to the themes of time, labour, and scale through painstaking precision inherent in each. Similar to the way she amalgamates different artistic approaches, Sikander pursues a unique visual cosmology, drawing on various stylistic genres and historical modes of depiction. This cosmology is a contemporary one that transforms ways of looking, which Sikander describes in *51 Ways of Looking* (2004) as a form of continuous ownership that is dialogical, 'open-ended', and 'regurgitated'.

For the 13th Istanbul Biennial, Sikander is making a new edition of *Parallax* (2013), which was initially produced for the 11th Sharjah Biennial. *Parallax* is a group of works that includes a multichannel animated installation and a soundtrack, as well as a photographic and performative sequel. Including an oscillating interplay of icons, ambient sound, and speech, these juxtapositions, according to the artist, analogise the entanglement of cultural and visual histories. The artist's titles are telling—in *The cypress, despite its freedom, remains captive to the garden* (2013),

SHAHZIA SIKANDER

bir analogi oluşturuyor. Sanatının seçtiği başlıklar da çarpıcı: *Özgür olmasına rağmen selvi, hâlâ bahçenin tutsağı*’nda (2013) sanatçı, Babür İmparatorluğu’nun Britanya sömürgesine girdiği dönemde yaşayan Mirza Galip’in güclü şiirinden faydalanyor. Sikander 13. İstanbul Bienali için, farklı kuşaklılardan Türkçe yazan şairlerin şiirlerini farklı (genç, yaşlı, erkek, kadın) seslere okutarak kaydetmiş ve besteci Du Yun ile birlikte hazırladığı yeni ses tasarımindan kullanarak bu üç kanallı anime yapıtı ortaya çıkarmış.

Çatışmalı bölgelerde psikolojik ve coğrafi mekânlar üzerine düşündürmek için projelerine yerel bakış açılarını dâhil ederek ve yerel katılım sağlayarak belirli bir mekânın herkesçe malum algısının ötesine geçen şiirsel görüşler yaratıyor. Sikander, ikisi de kırılgan janrlar olan şiirin mantığını minyatürün simgesel etkisiyle ilişkilendiriyor ve bu iki alanın toplumsal anlatıları, politik denetim ve çalışma ve aynı zamanda marjinalleştirme gibi konuları keşfetmeye güründen faydalanyor. — Clare Butcher

the artist draws on the powerful poetry of Ghalib, who lived during the time of British colonial rule of the Mughal Empire. For the 13th Istanbul Biennial, she recorded poems written in Turkish by poets of different generations recited by various voices (young, old, male, female) to compose a new score in collaboration with composer Du Yun to produce a three channel animation work.

Reflecting on psychological and geographic spaces in contested regions, Sikander incorporates local perspectives and collaborations into her projects, creating poetic views that transgress the obvious of a specific place. Sikander affiliates the logic of poetry with the symbolic impact of the miniature—both seemingly fragile genres—and harnesses the capability of the two to explore social narratives, issues of political control and conflict, as well as marginalisation.

— Clare Butcher

2 2 4

2 2 5

SHAHZIA SIKANDER

Antrepo no.3